

ชีวิตบราห์มิน, ชีวิตที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอและไม่มีขีดจำกัด

วันนี้บัฟฟาตากำลังดูห่มนุ่มของหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์และมีความสุขของท่าน ลูกทุกคนอยู่อย่างมีความสุขและมีความสุขที่ศักดิ์สิทธิ์ อยู่เสมอหรือไม่? ความศักดิ์สิทธิ์หมายถึงรูปของความบริสุทธิ์ที่มองเห็นได้และเปิดเผยให้เห็นอย่างสม่ำเสมอในรูปของความสุข หากไม่มีความสุขแน่นอนว่าย่อมมีความสุขไม่บริสุทธิ์นั่นคือความคิดหรือการกระทำบางอย่างที่ไม่ถูกต้องและนี่คือสาเหตุที่ไม่มีความสุข ความไม่บริสุทธิ์ไม่ได้หมายถึงกิเลสทั้งห้าเท่านั้น สำหรับดวงวิญญาณที่สมบูรณ์พร้อม สำหรับผู้ที่กลายเป็นดวงวิญญาณเทพ การมีความคิดคำพูดและการกระทำที่ไม่ถูกต้องที่ไร้ประโยชน์หรือธรรมดาไม่ใช่ความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกกำลังเข้ามาใกล้กับสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของลูก ดังนั้นตามเวลาในปัจจุบันอย่าได้มีการกระทำที่ไร้ประโยชน์หรือธรรมดา จะต้องมีการตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงในสิ่งนี้เช่นกัน ยิ่งความคิดคำพูดและการกระทำของลูกมีพลังมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้สัมผัสกับประกายแห่งความสุขและความซาบซึ้งของการเป็นผู้ที่โชคดีมากเท่านั้น – และให้ประสบการณ์นั้นกับผู้อื่น บัฟฟาตากำลังตรวจสอบสองสิ่งนี้ในลูกทุกคน: ลูกดูดซับความบริสุทธิ์ได้มากแค่ไหน ยังคงมีสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์หรือธรรมดาอีกมากแค่ไหน? และลูกมีความสุขทางจิตวิญญาณความสุขที่ไม่สูญสลายและความสุขภายในมากแค่ไหน? เป้าหมายของลูกบราห์มินทั้งหมดที่ใช้ชีวิตบราห์มินนี้คือการมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกกลายเป็นบราห์มินเพื่อที่จะนำไปสู่ชีวิตแห่งความสุข ลูกไม่ได้มาเป็นบราห์มินเพียงเพื่อทำความเพียรพยายามอย่างลำบากตรากตรำหรือประสบกับปัญหาหรือความปั่นป่วนในรูปใดรูปหนึ่งเสมอ

ลูกกลายเป็นบราห์มิน เพื่อที่จะได้รับความสุขทางจิตวิญญาณ สุขภายใน และความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสซึ่งไม่สามารถบรรลุได้มาตลอดช่วงเวลาที่เหลือของวงจร อย่างไรก็ตามลูกต้องตรวจสอบว่าความสุขของลูกไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งอำนวยความสะดวก การได้มาซึ่งสิ่งที่มีขีดจำกัด ความสำเร็จชั่วคราว ความเคารพหรือศักดิ์ศรี หรือความต้องการที่มีขีดจำกัดของจิตใจที่ลูกได้รับ หรือเพราะลูกชอบบุคคล,สถานที่หรือทรัพย์สินสมบัติโดยเฉพาะ ตรวจสอบว่าความสุขของลูกไม่ได้ขึ้นอยู่กับความชอบส่วนตัวของลูก สุขภาพที่ขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ความสุขที่แท้จริง มันไม่ใช่ความสุขที่ไม่สูญสลาย หากการคำนึงสั้นคลอน ความสุขของลูกก็จะสั้นคลอนเช่นกัน ลูกไม่ได้เป็นบราห์มินเพื่อมีความสุขเช่นนั้น แม้แต่ผู้คนในโลกก็ยังมีสุขบนพื้นฐานของการบรรลุผลอันชั่วคราว คติพจน์ของพวกเขาคือ: กิน ดื่มและรื่นเริง! อย่างไรก็ตามเมื่อการคำนึงที่ชั่วคราวนั้นสิ้นสุดลง ความสุขของพวกเขาก็หมดลงเช่นกัน ในชีวิตของบราห์มินเช่นกันถ้าลูกมีความสุขบนพื้นฐานของการคำนึงเหล่านั้นแล้วอะไรคือความแตกต่าง? ลูกได้กลายเป็นลูกของมหาสมุทรแห่งความสุข ดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ที่ไหลรินไปกับคลื่นแห่งความสุขในทุกความคิดและทุกวินาที ลูกคือสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์และมีความสุข บัฟฟาตาได้เห็นเป้าหมายของลูกคือการมีความสุขภายในอย่างสม่ำเสมอโดยไม่มีการคำนึงที่มีขีดจำกัดใดๆ อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็เคลื่อนออกไปจากเป้าหมายของพวกเขาและติดกับอยู่ในถนนข้างทางเล็กๆของการบรรลุผลที่มีขีดจำกัดแทน ด้วยวิธีนี้พวกเขาก็ห่างไกลออกไปจากเป้าหมายของพวกเขา นั่นคือจากจุดหมายปลายทางของพวกเขา พวกเขาออกจากทางหลวงและติดกับในถนนข้างทาง พวกเขาปล่อยเป้าหมายของความสุขไปและวิ่งไล่ล่าการบรรลุผลที่มีขีดจำกัด หากวันนี้ชื่อของพวกเขาได้รับการยกย่องหรืองานของพวกเขาประสบความสำเร็จและความปรารถนาของพวกเขาได้รับการเติมเต็มแล้วพวกเขาก็มีความสุข หากพวกเขาได้มาซึ่งสิ่งที่พวกเขาชอบหรือความคิดของพวกเขาได้รับการเติมเต็มแล้วพวกเขาก็มีความสุขมาก หากมีบางสิ่งที่ขาดหายไปแม้แต่น้อยพวกเขาก็จะติดอยู่และเป้าหมายของพวกเขาก็ยังคงอยู่ในอีกด้านหนึ่ง เป้าหมายของพวกเขา กลับมามีขีดจำกัดและดังนั้นพวกเขาก็ก้าวออกไปจากความสุขที่ไม่สูญสลายที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นบัฟฟาตาจึงถามว่า: นี่เป็นสาเหตุที่ลูกมาเป็นบราห์มินหรือไม่? นี่เป็นสาเหตุที่ลูกใช้ชีวิตทางจิตนี้หรือไม่? นั่นคือชีวิตธรรมดา! นั่นไม่ได้เรียกว่าชีวิตที่สูงส่ง

ไม่ว่าลูกจะทำงานอะไร ไม่ว่างานงานรับใช้นั้นจะยิ่งใหญ่แค่ไหน อะไรก็ตามที่ทำให้ลูกผิดหวังจากการได้รับความสุขภายใน สุขทางจิตวิญญาณ และความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคืออะไรก็ตามที่นำลูกเข้าสู่ขอบเขตที่มีขีดจำกัด ที่ถ้าวันนี้มีความสุขและวันพรุ่งนี้มีความสุขสับสน วันนี้มีความสุขและพรุ่งนี้ลูกจะถูกทำให้วุ่นวาย ถ้ามันพรากลูกจากความสุขแล้วก็วางมือจากงานรับใช้นั้นก่อน แต่อย่าปล่อยความสุขของลูกไป งานรับใช้ที่แท้จริงจะให้ประสบการณ์ของสภาพที่ไม่มีขีดจำกัดและความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกเสมอ หากไม่มีประสบการณ์นี้แล้วแสดงว่างานรับใช้เช่นนั้นมีการการปะปน นั่น

ไม่ใช่งานรับใช้ที่แท้จริง จงรักษาเป้าหมายของการประสบกับความก้าวหน้าในตนเอง การบรรลุผลเพื่อตนเอง ความพอใจ และความยิ่งใหญ่ด้วยการรับใช้อยู่เสมอ ที่ใดมีความยิ่งใหญ่ของความพอใจ ที่นั่นจะมีประสบการณ์ของการบรรลุผลที่ไม่สูญสลาย งานรับใช้หมายถึงการทำให้สวนดอกไม้ที่นั่นเจริญงอกงาม งานรับใช้หมายถึงการได้สัมผัสกับสวนดอกไม้และไม่ติดอยู่ในกับดักของเป้าหมาย การขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผล การขาดความสุข หรือมีความสับสนในจิตใจบางอย่าง – การประสบกับความสุขในช่วงเวลาหนึ่งและกลับมามีความสับสนในช่วงเวลาต่อมา – สิ่งเหล่านี้เป็นหนาม การก้าวออกมาจากหนามเหล่านี้หมายถึงการได้สัมผัสกับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นแม้ว่าลูกจะต้องละทิ้งการบรรลุผลที่มีขีดจำกัด แม้ว่าจะต้องละทิ้งสิ่งต่าง ๆ มากมาย จงปล่อยสิ่งเหล่านั้นไป แต่อย่าปล่อยความสุขของลูก อย่าได้ก้าวออกไปจากเป้าหมายที่ลูกมาที่นี้ จงทำการตรวจสอบที่ละเอียดอ่อนนี้ ลูกมีความสุข แต่ขอให้แน่ใจว่าลูกไม่ได้พิจารณาความสุขบนพื้นฐานของการได้มาซึ่งการบรรลุผลอันชั่วคราวว่าเป็นความสุขของลูก ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้พิจารณาว่าจากข้างทางใดๆเป็นจุดหมายปลายทางของลูก เพราะจากข้างนั้นน่าสนใจและดึงดูดอย่างมาก อย่างไรก็ตามการไปถึงจุดหมายปลายทางหมายถึงการประกาศสิทธิในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่ก้าวออกไปจากจุดหมายปลายทางของพวกเขาไม่สามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกได้ พวกเขาไม่สามารถแม้กระทั่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ได้ ดังนั้นให้รักษาเป้าหมายและจุดหมายปลายทางของลูกไว้เสมอ ถามตนเองว่า: ในขณะที่เคลื่อนไหว ฉันไม่ได้เข้าไปในถนนที่มีขีดจำกัดใช่ไหม? ความสุขของการได้มาซึ่งการบรรลุผลอันชั่วคราวไม่ได้ทำให้ลูกก้าวออกไปจากโชคแห่งความสุขอันเป็นนิรันดร์ใช่หรือไม่? ลูกไม่ใช่ผู้ที่มีความสุขเพียงเล็กน้อยใช่ไหม? ลูกไม่ได้เป็นเพียงแค่พอใจในตนเองโดยการคิดว่า “ไม่ว่าฉันจะเป็นอะไร ไม่ว่าฉันจะเป็นอย่างไร ฉันก็สบายดีและมีความสุข” ใช่ไหม? สิ่งบ่งบอกของความสุขที่ไม่มีวันสูญสลายคือลูกจะได้รับพรแห่งความสุขจากผู้อื่นอย่างสม่ำเสมออย่างแน่นอน พรแห่งความรักจากบิดาและมารดาผู้รักลูกจะช่วยช่วยให้ลูกได้สัมผัสกับการเคลื่อนไหวในมหาสมุทรแห่งความสุขภายในทางจิตวิญญาณ อันเนื่องมาจากความไม่ระมัดระวังอย่าได้คิดว่า: ฉันสบายดี แต่คนอื่นไม่รู้เกี่ยวกับฉัน แสงของดวงอาทิตย์จะซ่อนเร้นอยู่ได้หรือไม่? กลิ่นหอมของสังข์จะไม่วันหมดสิ้น มันไม่สามารถซ่อนเร้นได้ ดังนั้นอย่าปล่อยให้ตนเองถูกตัดสิน ทำให้อาจารย์นี้มั่นคง สิ่งแรกคือความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดและไม่สูญสลายของลูก และสิ่งต่อไปคือเรื่องอื่นๆ ความสุขไม่มีขีดจำกัดจะทำให้ลูกได้สัมผัสกับโชคที่สูงส่งของงานรับใช้ ของความรักจากทุกคน และโชคของการได้รับความเคารพที่ไม่สูญสลายจากทุกคนโดยอัตโนมัติ ผู้ที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอเป็นผู้ที่มีโชคดี พวกเขาได้รับการบรรลุผลทั้งหมดโดยไม่ต้องเพียรพยายาม ไม่มีความปรารถนาใด ๆ และโดยที่ไม่ต้องพูดอะไรเลย ลูกได้ทำให้อาจารย์นี้มั่นคงหรือไม่?

บิดาดาคำสั่งว่า ทำไมลูกถึงมา ลูกต้องไปที่ไหน และลูกจะไปไหน หากลูกละทิ้งสิ่งที่มีขีดจำกัดแต่ยังคงเข้าไปสู่สิ่งที่มีขีดจำกัดแล้วลูกจะสัมผัสกับสิ่งที่ไม่มีความจำกัดเมื่อใด? บิดามีความรักต่อลูกๆ ลูกจะไม่เรียกสิ่งนั้นว่าเป็นความเมตตาเพราะลูกไม่ใช่ขอทาน ลูกเป็นลูกของผู้ประทานและผู้ประทานโชค ความเมตตาเป็นไปสำหรับผู้ที่มีความทุกข์ ลูกเป็นตัวของความทุกข์ ลูกๆของผู้ประทานความสุข เวลาลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไร? ในปีนี้บิดาได้ดึงดูดความสนใจของลูกไปยังสิ่งต่างๆซ้ำแล้วซ้ำเล่า ปีนี้ให้ความใส่ใจกับตนเองเป็นพิเศษโดยเฉพาะ ผู้คนในโลกเพียงแค่พูดว่า “กินดื่มและรื่นเริง!” อย่างไรก็ตามบิดาพูดว่า: กินและรับใช้ผู้อื่น อยู่ในความสุขและนำความสุขมาให้ผู้อื่น อัจชะ

ถึงผู้ที่อยู่ในความสุขที่ไม่สูญสลายและไม่มีความจำกัดอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่สัมผัสกับโชคแห่งความสุขในทุกการกระทำ ถึงผู้ที่แจกจ่ายสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขให้กับทุกคน ถึงผู้ที่กระจายกลิ่นแห่งความสุขเสมอ ถึงผู้ที่เคลื่อนไหวไปด้วยกลิ่นของความจริงและความกระตือรือร้นของความสุข ถึงผู้ที่รักษาประกายและความซาบซึ้งของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้ซึ่งบรรลุเป้าหมายที่สูงส่ง ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต จากบิดา เพื่อให้ลูกศักดิ์สิทธิ์และมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ

บิดาพบกลุ่ม: ในขณะที่อาศัยอยู่กับครอบครัวของลูก ลูกอยู่อย่างละวางและมีความรักต่อพ่ออยู่เสมอใช่ไหม? ลูกไม่เคยผูกพันยึดมั่นกับครอบครัวของลูกใช่ไหม? หากมีความผูกพันยึดมั่นกับใครนั้นก็จะกลายเป็นอุปสรรคในชีวิตของลูกตลอดเวลา ดังนั้นจงอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคและเดินทางต่อไป กลายเป็นองคตเหมือนในวงจรก่อนหน้านี้และอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอน องคตแสดงให้เห็นว่ามีคุณสมบัติพิเศษอะไร? สติปัญญาของเรามีศรัทธาเช่นนั้นที่ไม่มีใครสามารถแม้กระทั่งมาเขย่าเท้าของเขาได้ มายาจะมาในหลายวิธีที่จะล่อและทำให้ศรัทธาของลูกในรูปของเท้าของลูกสั่นคลอน อย่างไรก็ตามมายาอาจจะมาทำให้สั่นคลอน แต่เท้าแห่งศรัทธาของลูกจะต้องไม่สั่นคลอน มายาจะอุทิศตัวเองกับลูก ลูกจะไม่อุทิศตัวกับเธอใช่ไหม? จงอุทิศตัวลูกเองต่อพ่อไม่ใช่ต่อมายา ผู้ที่สติปัญญามีความศรัทธาเช่นนั้นจะอยู่อย่างไร

กังวลอยู่เสมอ หากมีความกังวลแม้แต่น้อยแล้วแสดงว่ายังขาดศรัทธา เมื่อบางครั้งมีความกังวลเล็กน้อยเกี่ยวกับบางสิ่ง
สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นคือการขาดศรัทธาในสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะเป็นการขาดศรัทธาในละคร ขาดศรัทธาใน
ตนเองหรือขาดศรัทธาในพ่อ หากมีการขาดศรัทธาแม้แต่น้อยจากหนึ่งในสามประเภทของศรัทธาแล้วลูกไม่สามารถ
อยู่อย่างไรกังวลได้ ความเจ็บป่วยที่ใหญ่ที่สุดคือความกังวล แม้แต่หมอก็ยังไม่มีทางรักษาให้หายป่วยได้ พวกเขาอาจให้
ยานอนหลับเพื่อให้ลูกนอนหลับชั่วคราว แต่พวกเขาจะไม่สามารถรักษาอาการเจ็บป่วยของลูกได้ตลอดเวลา ยิ่งผู้ที่มีความ
กังวลยิ่งไล่ตามการบรรลุผลมากเท่าไร การบรรลุผลนั้นก็จะยิ่งวิ่งไปข้างหน้าพวกเขามากเท่านั้น ดังนั้นให้เท้าของ
ศรัทธาของลูกอยู่อย่างไม่สั่นคลอน เท้าหมายถึงมีพลังเดียวและการคำนึงเดียว ไม่ว่าลูกจะเรียกพลังหรือศรัทธามันเป็นสิ่ง
เดียวกัน ชัยชนะสำหรับลูก ๆ ที่มีศรัทธาในสติปัญญาเช่นนั้นรับประกันไว้แล้ว

2. ลูกอุทิศตนต่อพ่อเสมอหรือไม่? ลูกเป็นคนที่จะทำตามสัญญาตามที่ลูกได้ทำไว้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาใช่
ไหม? ลูกสัญญาอะไร? ลูกจะอุทิศตนเสมอ การอุทิศตนหมายถึงการอุทิศตนอย่างสม่ำเสมอและมีพลัง ดังนั้นลูกอุทิศตน
แล้วหรือลูกกำลังจะอุทิศตน? การอุทิศตนหมายถึง “ไม่มีอะไรเป็นของฉัน” จิตสำนึกของ “ของฉัน” ได้จับสิน แม้แต่
ร่างกายก็ไม่ใช่ “ของฉัน” ดังนั้นลูกเคยกลับมามีจิตสำนึกที่เป็นร่างกายหรือไม่? มันคือเมื่อลูกมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” จึง
มีจิตสำนึกของร่างกาย การอยู่เหนือแม้กระทั่งจิตสำนึกนี้หมายถึงการอุทิศตน ดังนั้นจงทำให้จิตสำนึกของ “ฉัน” จับสิน
ไปตลอดกาล เฝ้าแต่มีประสบการณ์ว่าทุกสิ่งเป็น “ของท่าน” ยิ่งลูกมีประสบการณ์มากเท่าไรลูกก็ยิ่งกลายเป็นตัวของ
อำนาจมากขึ้นเท่านั้น คนเช่นนี้จะไม่ถูกหลอกหลวง พวกเขาไม่สามารถสัมผัสกับคลื่นแห่งความทุกข์ ดังนั้นจงเฝ้าแต่
ถ่ายทอดเรื่องราวของประสบการณ์ของลูกให้กับทุกคน ดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์บรรลุความสำเร็จมากขึ้นในเวลาอัน
สั้น อัจชะ

ในช่วงเวลาแห่งการฮาลา มอบความรักและความทรงจำระลึกถึงให้กับเทศกาลวาว (Makar-sankranti) ในวันที่ 14 มกราคม

ผู้คนได้ทำเครื่องหมายของนัยสำคัญของวันนี้โดยการกินและให้อาหารแก่ผู้อื่นเสมอ พวกเขากินสิ่งหนึ่งและให้คนอื่นอีก
สิ่งหนึ่ง พวกเขาบริจาคนเมล็ดงาหรือกินเมล็ดงานั้น 'เมล็ดงา' เป็นจุดเล็ก ๆ เมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้นและมันอาจจะเป็นสิ่งเล็กน้อย
น้อยมาก พวกเขาบอกว่ามันเหมือนกับเมล็ดงา หากเป็นสิ่งที่ใหญ่ก็จะกล่าวว่าเป็นเหมือนภูเขา ดังนั้นจึงมีความแตกต่าง
อย่างมากระหว่างภูเขากับเมล็ดงา นัยสำคัญนั้นจึงให้กับเมล็ดงาเพราะลูกกลายเป็นจุดที่ละเอียดอ่อนมาก มันคือเมื่อลูก
กลายเป็นรูปที่เป็นจุดนั้นคือลูกกลายเป็นวาวในสภาพที่โอบยิบ ดังนั้นเมล็ดงาก็มีนัยสำคัญเช่นกัน เมล็ดงามักผสมกับสิ่ง
ที่หวานเสมอ เมล็ดงาด้วยตัวของมันเองแล้วจะไม่เคยถูกกิน ความหวานเป็นสิ่งที่บอกของการนำพวกเขามาด้วยกันด้วย
ความรัก เมื่อสิ่งที่หวานผสมกับเมล็ดงาลูกจะเพลินกับมัน หากลูกจะกินเมล็ดงาเพียงอย่างเดียวลูกจะพบว่ามันขม แต่เมื่อ
มีสิ่งที่หวานผสมกับพวกมันพวกมันก็จะดีมาก ดังนั้นเมื่อวิญญาณของลูกมีความสัมพันธ์กับความหวานเมื่อลูกมีความรัก
นั้นลูกก็จะได้รับการยกระดับ ดังนั้นนี่คืออนุสรณ์แห่งความหวานโดยรวม มีสัญลักษณ์สำหรับสิ่งนั้นเช่นกัน ดังนั้นจงนำ
พลังของขุมหมุมเข้ามาสู่ตัวลูกเสมอ บนพื้นฐานของความหวานจงกลายเป็นรูปจุดและเป็นวาวและโอบยิบในสภาพที่
โอบยิบ นั่นคือนัยสำคัญของวันนี้ ดังนั้นการเฉลิมฉลองหมายถึงการกลายเป็น ลูกกลายเป็นสิ่งนี้ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้น
เพียงแค่เฉลิมฉลองในช่วงเวลาสั้นๆ การให้ทานที่หมายถึงการให้ทานความอ่อนแอที่ลูกมี เพียงแค่พิจารณาว่าเป็นสิ่งที่
เล็กน้อยและให้ทาน คิดว่ามันเป็นเหมือนเมล็ดงาและให้ทานไป อย่าคิดว่ามันจะเป็นสิ่งที่สำคัญและคิดว่า “ฉันต้องสละ
ละทิ้งมัน ฉันต้องให้มัน” ไม่เลย ให้ทานในขณะที่คิดว่ามันเป็นอะไรที่เล็กเท่าเมล็ดงา คิดว่ามันเป็นสิ่งเล็กๆน้อยๆ และให้
สิ่งนั้นอย่างมีความสุข นี่คือนัยสำคัญของการให้ทาน ลูกเข้าใจไหม?

มีความรักเสมออยู่เสมอ อยู่อย่างเป็นส่วนหนึ่งของขุมหมุม และพิจารณาบางสิ่งที่ใหญ่กว่าเป็นสิ่งที่เล็กน้อยและทำให้มันจบ
สิ้นลงด้วยการเผามันในกองไฟ นั่นคือนัยสำคัญ ดังนั้นลูกได้เฉลิมฉลองใช่ไหม? ลูกจุดไฟของการกระทำที่มุ่งมันไว้
ผู้คนโดยเฉพาะจุดไฟในวันนี้ ดังนั้นนี่คือวันสำหรับการเปลี่ยนชั้นสการ์ พวกเขาเรียกมันว่า “ซันกรันตี(sankranti)” และ
ลูกเรียกว่าวันสำหรับการเปลี่ยนชั้นสการ์ อัจชะ ด้วยความรัก, ความทรงจำระลึกถึง และสวัสดิตอนเช้าทุกคนสำหรับการ
อยู่อย่างประสบความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอด้วยความรักและพลังของขุมหมุม

พร: ขอให้ลูกอยู่ในสำนักของพระเจ้าและโชคของลูกอย่างสม่ำเสมอและกลายเป็นดวงวิญญาณที่โชคดีที่สุดที่
สูงส่งมากที่สุด
ในยุคนับรบบกัน พระเจ้ารับใช้ลูก ๆ ของท่านในรูปที่มีชีวิต ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทุกคนรับใช้

พระเจ้า แต่ที่นี้พระเจ้ารับใช้รูปปั้นบูชาที่มีชีวิตของลูก ท่านปลุกลูกให้ตื่นขึ้นในเวลาอมฤต ออฟเฟอร์ไบ้กให้ลูกและทำให้ลูกนอนหลับ ผู้ที่ไปนอนด้วยเครื่องเล่นเทป (เสียงเพลงที่ร้องในเวลากลางคืน) และผู้ที่ตื่นขึ้นด้วยเครื่องเล่นเทป (เพลงอมฤตเวลา) - “พวกเราบราห์มินเป็นที่รักเป็นพิเศษและเป็นดวงวิญญาณที่โชคดีที่สุดที่สูงส่งมากที่สุด เฝ้าแต่แวงไกวอย่างต่อเนื่องในความสุขของโชคนี้ กลายเป็นคนที่ได้รับความรักจากพ่อเป็นพิเศษไม่ใช่จากมายา ผู้ที่เป็นที่รักของมายาเล่นเกมเหมือนเด็กๆมากมาย

คติพจน์: เพื่อให้ประสบการณ์ของการบรรลุผลทั้งหมดด้วยใบหน้าที่สุดชื่นแจ่มใสของลูกคืองานรับใช้ที่แท้จริง

***** โอม ชานติ *****

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันโยคะสากล วันอาทิตย์ที่สามของเดือน ตั้งแต่เวลา 18:30 น. - 19:30 น. พี่น้องทุกคนได้รับประสบการณ์ที่หลอมรวมในความรักของพระเจ้า นั่งอยู่ในสำนักกูรูเสมอ: ฉัน, ดวงวิญญาณเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดและเป็นดวงดาวที่โชคดีที่สุด ลำแสงแห่งความรักปรากฏออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรักและหลอมรวมในตัวฉันเอง,ดวงวิญญาณ กระแสของความรักเหล่านั้นแพร่กระจายไปทุกที่ในบรรยากาศ